

[Lilli Gyldenkilde]

overfladen, hvilket jeg også regnede med, men jeg siger stadig væk: havet, dvs. medlemmerne, har man ikke taget i ed. Det var det ene.

Det andet var, at jeg godt lige ville sige til arbejdsministeren, at når han her siger, at selv ifølge SFs plan vil der blive tale om et reallønsfald, er det rigtigt. Vi kan ikke komme igennem dette, uden at der skal bæres byrder. Men der er jo en stor forskel på, hvorledes byrderne skal fordeles, og dér er den store forskel mellem socialdemokratiet og SF. F. eks. siger vi i vores kriseplan, at vi må have lettelser i momsens på fødevarer, og så må vi lægge på et andet sted. Det er den vej, vi synes der skal gås, og ikke med indgreb på denne måde.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget
vedtoges med 89 stemmer mod 85.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Jeg skal her gøre opmærksom på, at efter utallige opfordringer, som det hedder, bliver der ikke pause, men vi fortsætter mødet. Jeg beder imidlertid om, at medlemmerne ikke er alt for langt væk, når vi ringer til afstemning. Vi skal prøve at ringe så velberegnet som muligt, men det er jo somme tider vanskeligt.

Den næste sag på dagsordenen var:

10) Tredje behandling af:

Forslag til lov om Lønmodtagernes Dyrtidsfond.

(Lovforslag nr. L 62. Fremsat 4/12 79. Første behandling 6/12 79. Betænkning 17/12 79. Anden behandling 19/12 79).

Der var stillet 1 ændringsforslag af Alfred Hansen (DR) og Mølgaard (DR) (se nedenfor)

Ændringsforslag

Af Alfred Hansen (DR) og Mølgaard (DR):

Til § 2

I *stk. 1* indsættes foran nr. 1 som nyt nummer:

»01) i rater, for hvilke finansministeren bemyndiges til at fastsætte størrelse og forfaldstidspunkter inden for årene 1980, 1981 og 1982.«

Bemærkninger

Ændringsforslaget tilsigter at respektere lønmodtagernes principielle ret til at råde over deres egne midler. Hensyn til samfundsøkonomien tilgodeses dog ved, at udbetalingen fordeles over de nævnte 3 år. Denne periode svarer i øvrigt næsten til det tidsrum, for hvilket regeringen har bebudet tvangsindkomspolitik. For lønmodtagere, der måtte få vanskeligheder med at få økonomien til at »løbe rundt« i kraft af denne, mildnes luften en antydning ved dette ændringsforslag. Men det egentlige motiv for dets fremsættelse er det principielle: størst mulig respekt for ejendomsretten for lønmodtagerne.

Ændringsforslaget sattes først til forhandling.

Forhandling

Alfred Hansen (DR):

Diverse partier vedtog for år tilbage at indefryse en del dyrtidsportioner, som i øjeblikket andrager 10–11 mia kr. Disse penge mener retsforbundet er lønmodtagernes og lønmodtagernes alene. Vi mener, at den enkelte lønmodtager skal bestemme, hvad der skal ske med disse indefrosne dyrtidsportioner. Vi mener ikke, at det er lønmodtagerne som gruppe. Vi er imod regeringens plan om at lave en speciel dyrtidsfond, som skulle bevirke, at man fra det 67. år kunne få udbetalt pension. Vi har derfor stillet et ændringsforslag til regeringens forslag om at oprette denne dyrtidsfond, som med en uændret vedtagelse af forslaget ville fratage den enkelte lønmodtager enhver mulighed for selv at komme til at disponere over sine egne penge.

Der har fra folketinget været tilkendegivet bekymring, hvis man skulle udbetale dem her